

Kari Kaulasen pakinasarja ilmestyy kevään Kuukkeleissa.

tilaukset@jouninkauppa.com | www.jouninkauppa.com

Avoinna: ma-la 8-21, su 10-21

Osa 5/13: Isä lypsäjännä

Mie menin syksylä 1964 Sieppijärvele Kolarin kunnalishen keskikouhlun. Lähtö oli joka maanantai aamuneljältä. Onneksi Niskalan kuski majottu sillon ensimäisenä vuona naapurissa, Kentän Aapin rakentamassa Huminassa.

Isä nousi aina paisthan mulle pari makkaralättyä, että mie jaksoin istua linjurissa Sieppijärvele. Kyllä väsytti, ja yölä syötyt makkarat maistuit suussa vielä koulussaki.

Kotia met lompololaiset, niinkö meitä kuttuthin, pääsimä vasta lauantaina iltaseittämän maissa. Siinä ei jääny ko reilu vuorokausi aikaa olla kotona.

Onneksi mulla oli Sieppijärvelä hyvä asua isän Esko-veljen tykönä. Son mulle vieläki niinkö toinen koti, vaikka siinä on uuet omistajat ja asukhaat.

Kevätaikana muuala asumisesta oli seki hyöty, ettei tarttenu olla kotona

nukkumassa ahthauvvessa muuta ko sen pyhän ajan.

Meilä oli rakenettu vinttiki asuttavhaan kunthoon. Toisessa vinttikamarissa majottu kaheksan ja toisessa kymmenen henkeä. Ko alakerran kamarit, pihamökki ja vielä Vavan rantamökki otethin käythöön, meile mahtu majothun linja-autolinen porukkaa.

Siihen saakka äiti oli keriny vielä aamula käyhmän lypsämässä meän kolme lehmää, mutta ko aamiaisela alko olheen 30–40 henkeä, hääty keksiä joku muu konsti.

Se konsti oli isä.

Mie muistelen, että isän nuorempi veli, Aatos, olis alkanu lypshään ensin, se ko oli monessa asiassa moternimpi, vähä semmonen eeläkävijä. Sillä oli kamera ja autoki jo 50-luvula, vaikkei se taksimies ollukhaan.

OttoPlus • Cafe & Bar Routa • Kohta Coworking • Matkahuolto •

Postin pakettiautomaatti • Kierrätyspiste • Sähköauton latauspiste •

Joka taphauksessa isäki opetteli lypshään. Tiiä sitte, pitikö äiti isäle oikhein lypsykoulun. Ja piti eli ei, enhän mie olis ollu sitä näkemässä, ko mie olin viikot sielä Sieppijärvelä.

Mie sain tietääkki siitä isän lypsämisestä vasta, ko äiti viskutteli mulle siitä salaperäsen näkösennä. Sitä ei saanu sanoa äähneen, ettei kukhan vain kuule. Solis ollu iso häpeä ja naurun aihe. Sitä mieen tiiä, miten Aatos siihen suhtaintu.

Isä ainaki piti huolen siittä, että lypsäminen oli vähinthän yhtä salasta ko pontikankeitto. Ko se meni lypsyle, se pani oven rookhin sisäpuolelta, ettei kukhan vain pääse ylläthään.

Kerran mie jouvvuin olhen isälä apuna lypsämisessä, ko sillä oli kova hammassärky. Siittä mie kerron ensviikola.

